

1649 16. Dec. 1889: 2. Beh. af Lovf. om Ophæv. af forff. ved de bornh. Retter gjæld. Regler. 1650

ikke, om den meget ærede Justitsminister er af samme Mening som det ærede Medlem for Viborg (Klein), som nu afbrød mig, at Amtmanden ikke har den Myndighed (Justitsministeren: Den Mening er jeg af). . . Ja, saa er den meget ærede Justitsminister og det ærede Medlem enige i det Punkt, i andre Punkter ere de jo uenige, men jeg hævder, at Amtmanden har denne Myndighed, og jeg har set i Sager, jeg har havt, at han har udøvet den. Hvorledes Sagen nu stiller sig, da den meget ærede Justitsminister ligesom har negtet i ethvert Fald at ville give et saadant Paalæg, skal jeg senere komme tilbage til. Det ærede Medlem for Viborg fremstillede Sagen, som om Udvalget ikke havde været hensynsfuldt lige overfor Høiesteret. Han sagde, at Fler-tallet ikke havde været hensynsfuldt lige overfor Høiesteret, og uden endogaa at give Grunde derfor. For det Første maa jeg hævde, at hvor stor Agtelse man end kan have for Høiesteret, og jeg for min Person har en saa stor Agtelse for Høiesteret, som man kan have for nogen mennesselig Institution, ganske vist med Bevidstheden om, at der ogsaa ved den kan flæbe mennesselige Svagheder, saa er det dog ikke rigtigt, at Fler-tallet har henstillet, hvad det har foreslaaet, paa en mod Høiesteret ikke hensynsfuld Maade, og uden at begrunde det. Dvertimod. Udvalget har fra flere Sider begrundet sit Standpunkt, som i det Væsentlige er følgende: Fler-tallet har for det Første gjort opmærksom paa, og det har det ærede Medlem for Viborg (Klein), som hender disse Sager saa nøie, ikke modsaet, at det af og til viser sig — jeg tør ikke sige, hvor ofte — at naar en Justits sag har været for Overretten, finde Høiesteretsadvokaterne dog, at der tiltrænges nye Oplysninger, og rekvirere dem gjennem Underdommerne. Fler-tallet har endvidere gjort opmærksom paa, at naar Høiesteretsagførerne ubestridt fik den Myndighed, som Dagsordenen til-siger, der skulde gives dem, saa har Fler-tallet forventet, at Høiesteret vilde føle sig i det Væsentlige tilfredsstillt. Høiesteret er jo ikke uvidende om, at af og til nægtes det af Underdommerne at skaffe de Oplysninger, som Advokaterne forlange. Vi have nu det ærede Medlem fra Viborgs Vidnesbyrd om, at dette er Tilfældet, at det hender, om end

kun sjeldent, at en Underdommer nægter Advokaternes Begjæring om nye Oplysninger, og at der ogsaa er foresaldet, om end maaste endnu sjeldnere, Exempler paa, at Høiesteret har misbilliget dette. Det er altsaa foretommet Fler-tallet, at naar Noget blev afhjulpet, som Høiesteret allensals eksempelvis har misbilliget, saa var det muligt, at Høiesteret derved vilde kunne finde sig tilfredsstillt. Et Hensyn har Høiesteret ganske vist ikke kunnet tage, og det er Hensynet til Dufket fra Bornholm, som vi have de to ærede bornholmste Medlemmers Vidnesbyrd for, et Vidnesbyrd, som jeg antager for ligesaa fuldgjældigt, ja som nok saa fuldgjældigt som Betænkningen fra det bornholmste Amtsraad. — Hvad angaar, at den meget ærede Justitsminister i Lovforslaget har taget den civile Appel med for Bornholms Vedkommende, da er dette, forsaavidt jeg har forstaaet, jo ikke forsvaret fra nogen Side i Thinget, og det forekommer mig, at den meget ærede Justitsminister heller ikke lagde en saa særdeles Vægt paa dette Punkt. Jeg tror derfor ikke at behøve at bekræftige mig mere med det, end hvad allerede er anført i Udvalgets Betænkning. Det stader jo ikke noget Mennekte, at de have den Indretning paa Bornholm i civile Sager, som de i Virkeligheden kunne tiltrænge paa Grund af den Afspærring, som nu og da i strenge Vintre kan finde Sted, i alt Fald for en regelmæssig Kommunikation. Det er dernæst blevet anført — og det anførte det ærede Medlem fra Wrø (Brodenhuus-Schack) ogsaa — at der ingen Grund synes at være til, at Bornholm skulde beholde et Privilegium paa 2 Instantsfer fremfor det øvrige Land. Ja, der maatte jo dog være en særlig Grund til at fratage Bornholm Privilegiet, siden det nu en gang har det, en Grund, som maatte søges andetsteds end netop der, at det øvrige Land ikke har en saadan Ordning, det er da ogsaa derfor, man har forsøgt at finde en positiv Grund derfor, som jeg har udtalt mig om, og som det ærede Medlem for Bornholms 1ste Valgkreds (Blem) jo yderligere har paavist i Virkeligheden er tilstede. — Jeg negter ikke, at Sagen stiller sig jo noget anderledes, efter at den meget ærede Justitsminister ligesom har vægret sig ved at gaa ind paa det Forslag til en Dagsorden, som er stillet fra Fler-